

При побудові маршрутної мережі перевезень небезпечних вантажів пряме порівняння маршрутів за довжиною траси, розташуванням і кількістю населених пунктів, інтенсивністю руху на ділянках дороги, рівнем розвитку дорожньої інфраструктури ще не дає достатніх підстав для обґрунтованого вибору, хоча і впливає на нього в істотній мірі. В доповіді запропоновано методика визначення маршруту перевезення небезпечних вантажів з урахуванням коефіцієнта аварійності, місць концентрації дорожньо-транспортних пригод на автошляхах, а також наявності заборонених зон на шляху прямування транспортних засобів. Через необхідність використання різних баз даних, вирішення задачі автоматизації побудови безпечного маршруту неможливе без застосування прикладної програми. За допомогою простого інструменту VBA у Microsoft Office Excel доцільність заміни певних ділянок існуючих маршрутів на більш безпечні стала обґрунтованою.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Європейської економічної комісії ООН [Електронний ресурс]. URL: <http://www.unece.org/trans/danger/danger.html>.
2. Звіти щодо перевезення небезпечних вантажів – статистична інформація Міністерства інфраструктури України [Електронний ресурс]. URL: <http://data.gov.ua/passport/8a417465-cfc9-40e7-b9ae-6de5a52138fc>.
3. Стан аварійності на транспорті [Електронний ресурс]. URL: <https://mtu.gov.ua/content/stan-avariynosti-na-transporti.html>.
4. Офіційний сайт Державної служби України з безпеки на транспорті [Електронний ресурс]. URL: <http://dsbt.gov.ua/storinka/informaciya-pro-dorozhno-transportni-prygoty-avariyi-katastrofy>.

Кушим Б.О.

аспірант;

Сілантьєва Ю.О.,

кандидат технічних наук, доцент,

Національний транспортний університет

ПОСЕРЕДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ МІЖНАРОДНИХ АВТОМОБІЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ

Ринок міжнародних автомобільних перевезень, на сьогоднішній день, досить перенасичений. Для будь-якого підприємства однією із основних задач є збільшення об'ємів перевезень, підвищення економічної ефективності діяльності перевізників та експедиторів і якості доставки вантажу. Щоб досягти цієї мети необхідно проводити точний і своєчасний аналіз стану транспортного ринку, його актуальних проблем, оцінювати умови розвитку та можливості.

У логістичному процесі при організації доставки продукції до конкретних пунктів логістичного ланцюга, фірми все частіше звертаються до різних логістичних партнерів (посередників). У більшості випадків центральна компанія в ланцюзі постачань (фірма-виробник товару або торгова компанія)

звертається до послуг спеціалізованих транспортних або транспортно-експедиторських фірм, а ті, свою чергу, до інформаційних систем (транспортних бірж) для подальшого пошуку.

Посередники грають виключно важливу роль на ринку транспортних послуг. Виділяють наступні типи посередників, які займають на ринку таке положення:

1) експедитори. Діють в інтересах і від імені вантажовідправників, підшують перевізників, визначають найкращий маршрут доставки, оформляють необхідні документи і т.д.;

2) агенти. Діють в інтересах і від імені перевізників, рекламують на ринку їх послуги, підшують вантажовідправників і укладають з ними відповідні договори. Агент зобов'язаний оформляти документи, необхідні для перевезення вантажів у відповідності до нормативних документів, що регулюють перевезення;

3) брокери. Мають нейтральне положення на ринку, вони працюють на основі одноразових посередницьких угод і не мають права укласти довгострокові угоди ні з перевізниками, ні з вантажовідправниками.

4) фінансові посередники. За останні роки значно посилилась взаємодія фінансових посередників, які оптимізують відповідність вимог та обов'язків, знижують транзакції, мінімізують ризики, а також надають необхідну інформацію для своїх клієнтів. До таких посередників відносять: банки та різні страхові компанії.

Банк – це фінансова організація, основні види діяльності якої – залучення і розміщення грошових коштів, а також проведення розрахунків.

Страхові компанії – це фінансові посередники, основна функція яких полягає в наданні фірмам можливості знизити ступінь ризику шляхом купівлі контракту особливого типу [1]. Такий контракт називається страховим полісом, і відповідно до нього в разі виникнення конкретних, обумовлених у ньому обставин, клієнту виплачується певна сума. Що стосується страхування при перевезенні, то в такому випадку компанії мають змогу застрахувати ТЗ, вантаж від НВ, ДТП, крадіжки і т.п.

5) транспортні біржі – платформи для пошуку і розміщення пропозицій по вантажам та транспорту. На транспортних біржах реєструються як перевізники, експедитори, торгові компанії, виробники. За допомогою транспортних бірж компанії можуть знайти для себе партнерів. На сьогоднішній день все більше перевізників звертаються до пошукових сайтів. Існує широкий спектр транспортних бірж. На ринку доступні як маленькі, спеціалізовані транспортні біржі з невеликою кількістю клієнтів, так і європейські гіганти з тисячами користувачів.

Завдяки транспортним біржам користувачі мають можливість знаходити для себе нових потенціальних партнерів, як на національному так і на міжнародному рівні, адже вони дають гарний огляд ринку перевезень.

Актуальність інформаційних сайтів та транспортних операторів при здійсненні доставки вантажів, значно прискорюють щоденне планування перевезень. Все частіше біржі стають основним інструментом бізнес-планування в сфері транспортно-експедиторської діяльності.

Список використаних джерел:

1. Еш С.М. Ринок фінансових послуг // К.: Центр учбової літератури, 2015. – 400 с.